

O mamă vorbită de bine

Pastor Daniel Popa

Am văzut undeva o felicitare de Ziua Mamei, cu următorul desen pe copertă: o femeie se sprijinea epuizată de spătarul unui scaun, având trei șosete desperechiate în mână de pus la uscat, iar la picioarele ei zăcea o movilă de rufe pregătite pentru spălat. Pe aragaz era așezată o tigaie din care ieșea fum, iar o cafetieră scoasă din priză mai avea în ea ceva lichid care se răcise între timp. Ușa frigiderului era "decorată" cu urme proaspete de dulceață, lăsate de niște degete mici, și după stropii albi din fața ușii îți puteai da seama că o parte din lapte fusese vărsat pe jos. Bineînțeles că un mic turn Eiffel format din vase murdare se ridica din chiuveță parcă privind înjur spre a vedea cine se va ocupa și de el. În interiorul felicitării, mesajul era foarte clar, "Ascultă, Doamnă! Nimeni nu ți-a promis că totul va fi ușor!"

Multe mame se pot recunoaște pe ele în desenul de pe acea felicitare. Soțul este plecat la serviciu, copiii sunt la joacă sau la școală, toată lumea vine acasă flămândă și cu o serie nouă de haine numai bune pentru spălat. Casa care tocmai a fost dereticată și pusă la punct prin ore întregi de muncă, este întoarsă pe dos în mai puțin de un sfert de oră. Orice ajutor solicitat este o adevărată corvoadă pentru ceilalți rezidenți ai domiciliului, pe când activitățile menționate mai sus și multe altele intră din start în "fișa postului" de mamă. Atunci când una sau două dintre răspunderile casnice sunt rezolvate de către soț, acest lucru trebuie tratat ca un act de eroism și apreciat pe măsură. În schimb, o farfurie golită sau un mormăit de stăfăsfăție reprezintă aprecierea maximă și extravagantă la care se poate aștepta mama după o mâncare bună devorată de gurile cele flămânde.

Nici nu este de mirare că femeile nu sunt atrase de ideea de mamă casnică. Mergi la orice supermarket, și pe toate afișele publicitare vei vedea femei cu părul perfect, cu pielea perfectă, cu o ținută impecabilă și un aspect general agreabil, care îți formează conceptul despre femeia modernă ideală. Ceea ce nu arată aceste reclame sunt relațiile nestatornice, căsniciile destrămate, copiii crescuți de către niște persoane necunoscute angajate să le poarte de grijă, insatisfacția personală generată de stresul vieții trăite "sub lumina reflectoarelor." Moștenirea pe care o lasă în urmă aceste femei este lipsită de substanță, fără o esență sănătoasă, ca o hologramă care apare pentru puțină vreme și dispare la fel de brusc precum a apărut.

Nu intenționez să pledez pentru mama care robește singură zi de zi pentru a purta de grijă tuturor celor din casă, pentru că nu cred că acesta este planul lui Dumnezeu cu privire la femeie. De fapt, când Dumnezeu a creat-o pe Eva, El a avut în plan "un ajutor potrivit" pentru om, adică o persoană care să colaboreze cu bărbatul în rezolvarea problemelor zilnice, nu să se ocupe singură de toate. Dar cred că în special noi, bărbații, ar trebui să găsim modalități practice de a sprijini și aprecia efortul pe care o mamă îl depune în viața de familie.

Înțeleptul Solomon, în ultimul capitol al cărții Proverbelor, după ce descrie multe din activitățile pe care ofemeie cinstită și înțeleaptă le face pentru familia ei, adresează în special bărbaților și fiilor următoarea poruncă, "Răsplățiți-o cu rodul muncii ei, și faptele ei s-o laude la porțile cetății." Este responsabilitatea bărbatului de a se asigura că soția lui este mulțumită și satisfăcută de rodul muncii ei.

Într-o vreme în care mama se simte obligată să petreacă multe ore pe zi la serviciu pentru a suplimenta veniturile familiei, când condițiile materiale limitează dorința cuplurilor de a avea copii, când soțul a abandonat în mare măsură orice responsabilitate legată de cămin în afară de a aduce bani în casă, trebuie să redescoperim și să apreciem încă o dată rolul important pe care îl are mama în păstrarea echilibrului familiei și transmiterea unei moșteniri sănătoase pentru generațiile viitoare.

Mulți bărbați au renunțat la activitățile casnice sau de educare a copiilor, considerându-le ca făcând parte exclusiv din atribuțiunile mamei. Nu numai că această concepție este greșită, dar ea produce și o înstrăinare a copiilor față de tatăl lor. Un studiu îndelungat realizat pe un eșantion foarte mare de populație la solicitarea Josh McDowell Ministries, arată clar că în familiile unde copiii au o relație mediocră sau proastă

cu tatăl lor, există un risc considerabil ca acei copii să se implice în activități infracționale și în abuzul de substanțe (tutun, alcool, droguri). Simplul act de prezență al tatălui nu este suficient. Ajutându-și soția la treburile casnice, soțul demonstrează într-un mod practic și înțeles de către copiii săi că o iubește și o apreciază pe mama lor. Și bineînțeles că o mamă al cărei soț se poartă astfel cu ea va avea ocazia să trăiască satisfacția lucrului bine făcut și să se bucure de viață.

Moștenirea spirituală și afectivă pe care o lăsăm copiilor noștri este mult mai importantă decât moștenirea materială. Cel cărui i se oferă resurse materiale le va aprecia pe moment, dar va vedea cât sunt de trecătoare acestea și cum se pierd printre degete. Inșă dragostea necondiționată a părinților și moștenirea spirituală pe care aceștia o lasă copiilor lor sunt durabile, și vor face față cu bine testului timpului. Chiar aceasta este moștenirea pe care Dumnezeu o dorește în primul rând din partea noastră, aceea a unei vieți de credincioșie și împlinire a Cuvântului Său.

Pe lângă sprijinul acordat soțiilor noastre în viața de familie, trebuie să găsim prilejul și contextul nimerit pentru a le elogia. Solomon spunea că faptele unei soții înțelepte trebuie s-o laude la porțile cetății. Ca bărbați, parcă ne vine foarte ușor să dăm vina pe „vasul slab” atunci când lucrurile nu merg bine. Am învățat lecția aceasta de la protopărintele nostru Adam, „Femeia pe care Tu mi-ai dat-o, ea m-a făcut să greșesc.” Este un gest de mare onoare ca un bărbat să știe să ascundă defectele soției și să-i evidențieze calitățile.

De aceea, măcar atunci când sărbătorim Ziua Mamei, să fim conștienți ca soți că ai noștri copii vor învăța să-și aprecieze mama în măsura în care noi ne apreciem soția. Poeziile și cântările de Ziua Mamei sunt frumoase, și nu vor înceta a stoarce o lacrimă din ochii mamelor, poate și datorită faptului că astfel de cuvinte le sunt adresate atât de rar. Cuvintele sunt necesare, dar trebuie să le îmbinăm cu fapte care să ilustreze practic dragostea ce le-o purtăm și aprecierea sinceră a tot ceea ce fac.

O biserică sănătoasă este compusă din familii sănătoase, deci pentru binele nostru al tuturor să veghemla sănătatea familiei noastre.